

IGENYT! IGÉNYT!

Irta: BÁRD OSZKÁR

*Van bűn, mely hasznos s mindent frissre fest itt,
van bűn, mely kell: holtat élővé pezsdít,
s van erény is, mely minden, csak nem fenség,
sőt bűn, halál: a szent Igénytelenség.*

*Száz vétket inkább, mint e káros kincset,
hisz gátolja, hogy sorsod áttekintsed
s mint félreértett bibliai mondat,
létérdekedről, sőt vágyról is lemondad.*

*Hatalmasok hatalmas célja végett
prédikálnak igénytelenséget,
hisz igénytelen szolga sosem lázad
s biztosíték a rabszolga-alázat.*

*Ki mosolyog kifosztottan és pörén,
világ lopható össze annak bőrén
s mert nagy bér várja: tulvilági üdve,
legyen boldog rothadt szalmán feküdvé.*

*Ó, szörnyűséges, kegyetlen erény ez,
minden jobbító álmod nehezményez
s méltóbb lakás, bér s öltöny helyett égis
felnyúló glóriát ajánl fel nekik.*

*Tudás, művészet szentül telhetetlen
s a felhők közt ezért szárnyal a gépünk,
de mit ér, ha a kollektív igénytől
igénytelenül, gyáván visszalépünk.*

*A repülőgép mit ér, hogyha arra
szegény csak úgy jut, ha bombázni küldik
s a kulcsot csak eszeveszett, véres
szuronyrohamnál töltik meg színültig.*

*Mit ér a szépség s haladás csodái,
ha keveseknek lehet csak csodálni,
s mit ér minden, ha aki koldus, árva
reménytelen mindenből ki van zárva?*

*Igény, szent bűn, a lelkiünk, lásd, oly fonnyadt,
bocsáss reánk legyőzhetetlen szomját,
hogy követelje feldübbögő ihlet
mindazt, mi embert méltán itt megillet.*

*Telítsd, Igény, szívünk emésztő tüsszel
s a telhetetlenség korbácsával üzz fel
oda, hol forr a lélek, mint a katlan
s minden jogos vágy megtagadhatatlan.*